

Torralba: “Hem de ser curosos amb la soledat imposada”

Dc, 21/10/2020 per Catalunya Religió

([Fundació Pere Tarrés](#)) “Si un ésser humà viu permanentment sol, o és un Déu o és una bèstia” ha afirmat, parafrasejant Aristòtil, **Francesc Torralba**, filòsof, teòleg i assagista, en la videoconferència organitzada de manera conjunta entre la Fundació Agrupació i la Fundació Pere Tarrés. Degut a la situació sanitària actual, l’acte s’ha celebrat de manera telemàtica i amb uns mesos de retard.

"Estem fets per socialitzar"

Torralba ha centrat la seva exposició en la importància de detectar i tractar casos de soledat no desitjada, així com respectar i saber utilitzar la soledat desitjada. Així, Torralba ha destacat la tendència natural a la socialització en els éssers humans, els quals tenim la necessitat de relacionar-nos amb altres per tal de desenvolupar-nos personalment i col·lectivament. “Estem fets per socialitzar. Tendim a vincular-nos perquè així som més forts”, ha afirmat el també professor de la Universitat Ramon Llull. “Un exemple n’és l’escola: com que ningú no ho sap tot, ningú no té tots els coneixements sobre ciència, matemàtica, llengua, etc. Per això cal crear comunitats d’ajuda que permetin el desenvolupament col·lectiu. Així ens complementem

La soledat no buscada i la buscada

Segons Torralba, la soledat es pot dividir en dos tipus: la buscada i la no buscada. La soledat buscada ha de ser respectada per tothom i utilitzada en funció de les necessitats de cadascú. “La soledat buscada té un gran benefici. La introspecció ens permet reflexionar sobre qui som i enfrontar-nos a allò que ens fa mal. A més a més, és un lloc idoni per a la creació artística. Moltes obres d’art al llarg de la història han estat creades arran d’un aïllament per part de l’artista”.

Pel que fa a la soledat no buscada, Francesc Torralba la divideix en cinc grups: la

que es dona en massa, la que es produeix en comunitat, la digital —que afecta, sobretot, els adolescents dependents de les xarxes socials—, la generacional —entre persones de diferents generacions que, malgrat viure plegats, tenen interessos diferents— i la soledat de l'estrany moral, la qual s'accentua en moments de vulnerabilitat econòmica i afecta a qualsevol individu sense tenir en compte el seu estatus cultural o social.

En aquest sentit, Francesc Torralba ha volgut fer una crida a la necessitat de treballar a l'hora de detectar casos de soledat no desitjada, “hem de ser curosos amb la soledat imposada i estar alerta per tal de detectar objectes que es troben sols i no s'hi volen trobar. La soledat pot representar un gran benefici, però és un problema quan és imposada.”